

Κυριακή Β' Ματθαίου: Ο Χριστός μάς δίνει μία πρόσκληση και περιμένει την απάντησή μας

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Σήμερα, ο Χριστός δίνει σε όλους μας μία πρόσκληση, η οποία είναι για τη ζωή μας και για την πορεία που θέλουμε να ακολουθήσουμε.

- γράφει ο [Σωτήριος Θεολόγου](#)

Στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα ακούσαμε την κλήση και την αποδοχή της πρόσκλησης των πρώτων μαθητών του Χριστού. Ο Ανδρέας, ο Πέτρος και οι γιοι του Ζεβεδαίου έγιναν οι πρώτοι μαθητές Του, αφήνοντας όλα τα υπάρχοντά τους, για να ακολουθήσουν το Χριστό.

Για τα κοσμικά κριτήρια, ίσως, να θεωρούνται και τρελοί γιατί παράτησαν τα πάντα για να Τον ακολουθήσουν. Όμως, για τα κριτήρια που θέτει ο Χριστός, κέρδισαν το ύψιστο δώρο που δίνει στους ανθρώπους· την αιώνια ζωή. Αυτοί οι άνθρωποι θυσιάσαν τα πάντα για το Θεό αλλά και για τους ανθρώπους.

Χαρακτηριστική είναι η ερώτηση που απευθύνει ο Απόστολος Πέτρος προς το Χριστό, λέγοντας ότι: «Εμείς θυσιάσαμε τα πάντα. Τι θα κερδίσουμε; Τι ωφέλεια έχουμε;». Για να λάβει την απάντηση από το Χριστό ότι: «Όποιος άφησε όλα αυτά για χάρη μου, ζώην αιώνιον κληρονομήσει».

Και εμείς, όμως, έχουμε λάβει μία πρόσκληση από το Χριστό.

Μάς κάλεσε να γίνουμε πιστοί Του και να βαπτιστούμε στο όνομα της Αγίας Τριάδας.

Μπορεί εκείνο το προσκλητήριο να το αποδεχτήκαμε, αλλά στη ζωή έχουμε λοξοδρομήσει πολλές φορές από την οδό Του.

Η ζωή μας μοιάζει με τα καράβια που άφησαν οι πρώτοι μαθητές, τα οποία προσπαθούν να ανταπεξέλθουν και να βγουν στα ανοιχτά στη φουρτουνιασμένη θάλασσα. Η φουρτουνιασμένη θάλασσα είναι ο κόσμος που καλούμαστε να ζήσουμε και να επιβιώσουμε.

Μάς στέλνει καθημερινά μηνύματα για να Τον ακολουθήσουμε σωστά, να ακολουθήσουμε και να πορευτούμε τη δική Του οδό, αλλά εμείς κλείνουμε τα αυτιά μας και νομίζουμε ότι μόνο με το Βάπτισμά μας και με λίγες φορές μετοχή στο μυστήριο της Θείας Κοινωνίας, θα καταφέρουμε τα πάντα.

Ας μην ξεχνάμε, ότι κάποιοι από τους μαθητές του Χριστού ήταν αγράμματοι και με μεγάλη καρδιά που μπορούσε να χωρέσει την υπακοή στο Θεό. Αλλά, κατάφεραν με την απόφαση στη ζωή τους να κερδίσουν τα πάντα.

Γιατί;

Γιατί πίστεψαν στην αιώνια ζωή. Πίστεψαν στη Βασιλεία του Θεού και έγιναν οι πρώτοι μαθητές του Χριστού.

Αυτό το «δεϋτε όπισω μου», το απευθύνει σήμερα και σε εμάς ο Χριστός. Δεν είναι προσκλητήριο διασκέδασης και καλοπέρασης. Είναι προσκλητήριο δουλειάς και σκληρής αφοσίωσης στο Χριστό. Η ελεύθερη επιλογή μας είναι να αποφασίσουμε αν θα ακολουθήσουμε ή όχι.

Δεν είναι εύκολος δρόμος. Είναι ένας κακοτράχαλος δρόμος που εγκαταλείπει όλα τα κοσμικά αγαθά και ανέσεις για να βρει το αληθινό φως που θα φωτίσει τη ζωή του και την ύπαρξή του.

Η πρόσκληση από το Χριστό είναι ανοιχτή σε όλους μας και σε όλους τους

ανθρώπους· «οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ», κατά τον Απόστολο Παύλο. Αποτελεί το λιμάνι που μπορεί να αγκυροβολήσει κάθε άνθρωπος και να ξεκουραστεί από τον μάταιο κόσμο.

Ας παρακαλέσουμε το Θεό να μας δίνει σοφία και φωτισμό, ώστε να συνειδητοποιήσουμε και να ακολουθήσουμε το δρόμο που μας κάλεσε να πορευτούμε και να γίνουμε κληρονόμοι της δικής Του Βασιλείας. Η απάντηση που θα δώσουμε είναι δική μας!